Doğan Kardeş

Sayı : 86

17 Haziran 1968

Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

(Devamı son sayfada)

BİLGİLERİNİZ İÇİN OKUL, TASARRUFLARINIZ İÇİN
YAPI ve KREDİ BANKASI

Küçük yaşta biriktirilen para bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Para biriktirmek için en güzel yol
Yapı ve Kredi Bankasının İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

*

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 1011) — 91

1700

Zamangezgini

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

17 Haziran 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 648-86

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul** ✶ **Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel.: **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

ŞU DÜNYADA NELER OLUYOR

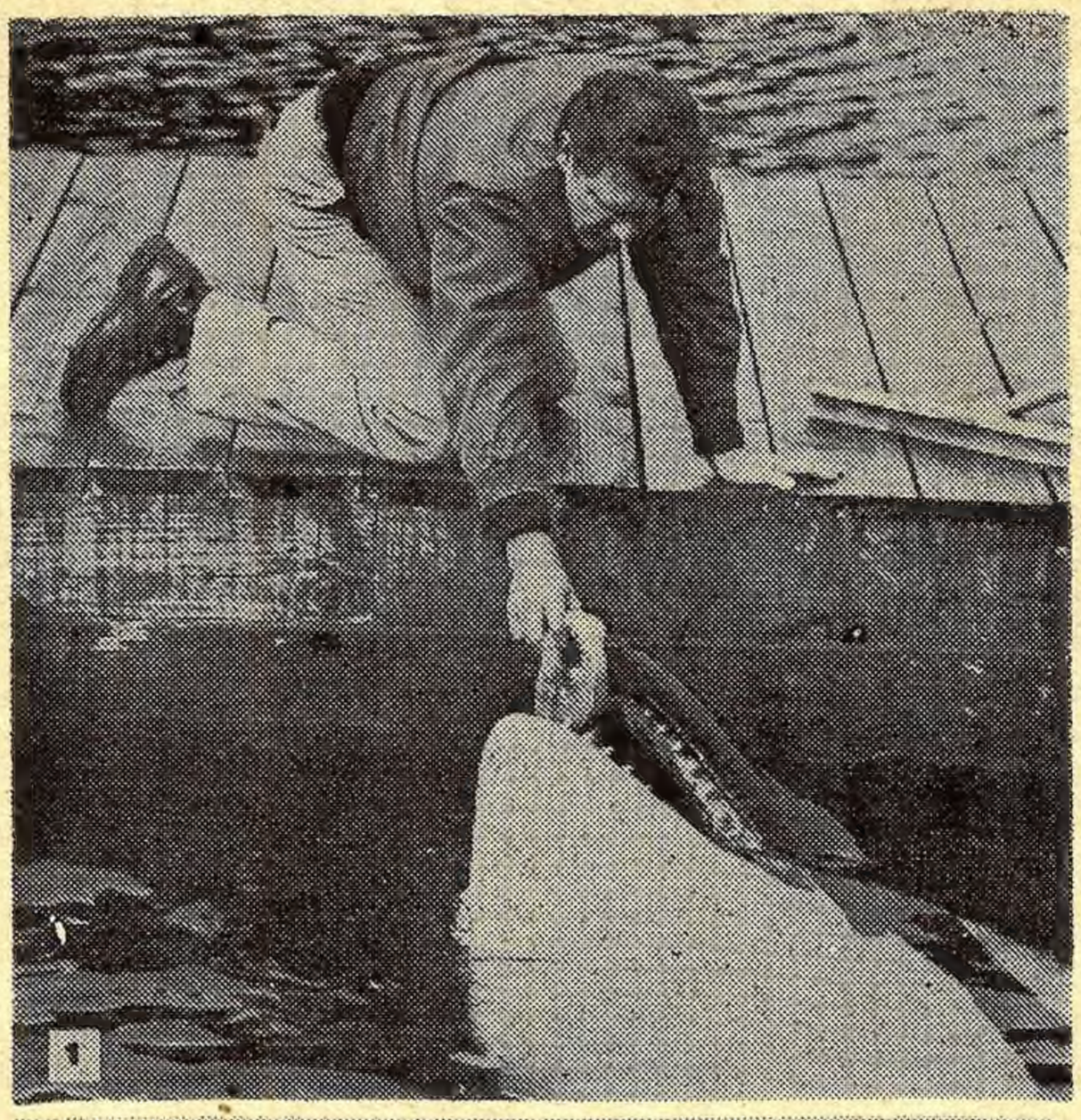

Amerikan film artisti Robert Lansing, Yunus balıklarıyla ilgili bir film çevirecekti. Film gereğince bir yunusun sırtına binmesi lâzımdı. Washington'daki bir havuzda özel olarak bakılan Namu adındaki yunus ile yapacaktı bu işi. Balığın dostluğunu kazanmak için işe onun karnını doyurmakla başladı (1).

Namu'nun ağırlığı altı ton, boyu yedi buçuk metreydi. Günde iki yüz kilo som balığı yiyordu. Karnı doyup keyiflenince de, bakıcısının çaldığı ıslık üzerine, havuzun ortasına doğru uzatılmış iskeleye bağlı topu yakalamak için sudan fırlıyordu (2)

Robert Lansing, Namu ile arkadaş olabilmek için günlerce onun bakıldığı havuza gitti. Orada saatler geçirdi. Balığın karnını doyurmakla başlayan arkadaşlık oldukça ilerledi. Namu onu görünce artık iskeleye geliyor, Robert Lansing'in kendisini okşamasına izin veriyordu. Böylece günler geçti. Lansing ile balina arasındaki arkadaşlık iyice kuvvetlendi. Sıra film için gerekli sahnenin çekimine geldi. Balıkadam elbisesini giyen Lansing provalara başladı. Balığın kaygan sırtı üstünde tutunabilmek kolay değildi. Bu sabırlı çalışma, sonunda istenileni verdi. Lansing, balinanın sırtında doğru dürüst durmayı başardı. Ata biner gibi bindiği koca balığın sırtında suları yarmaya başladı. Bir insanla, bir yunus pekâlâ dost oluyordu işte (3).

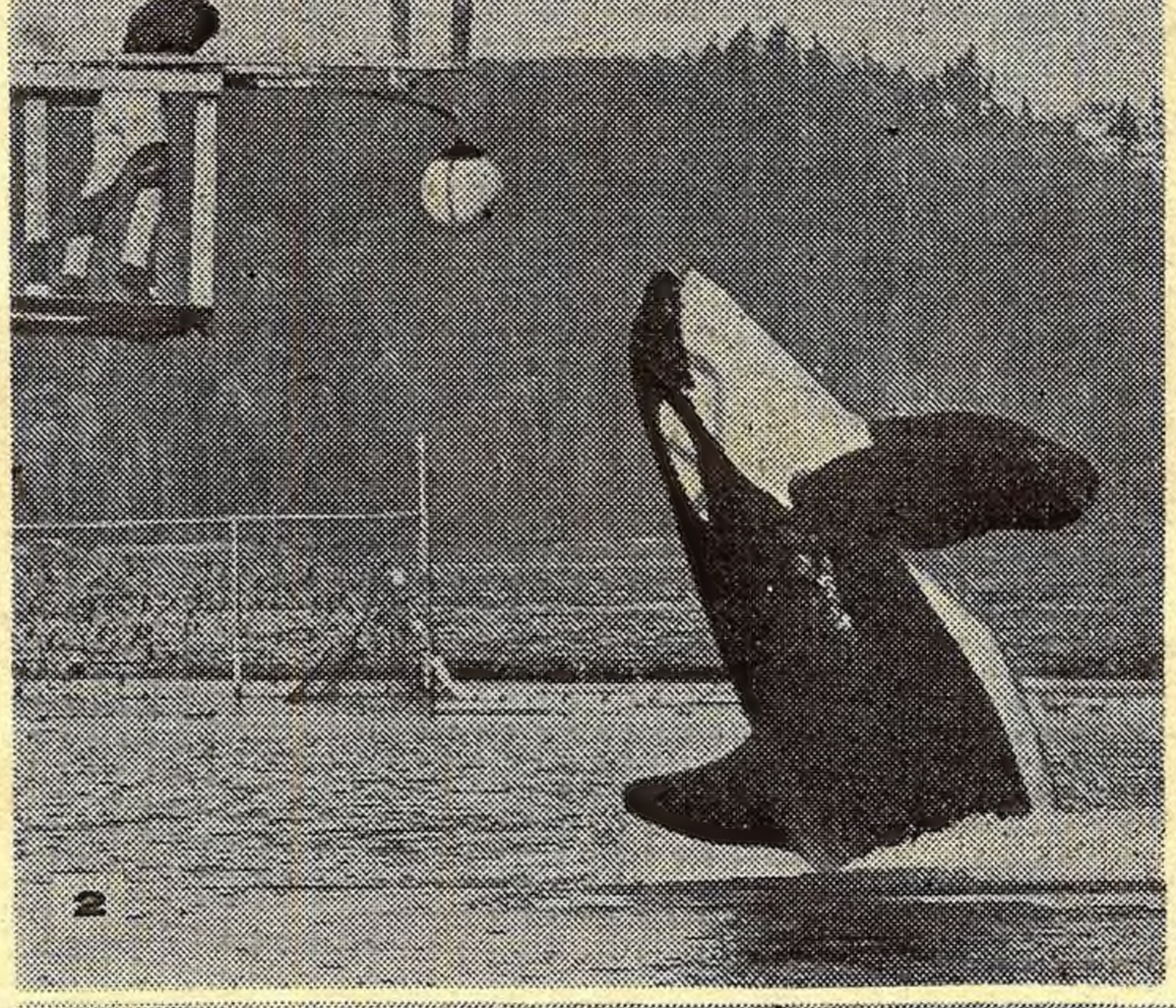

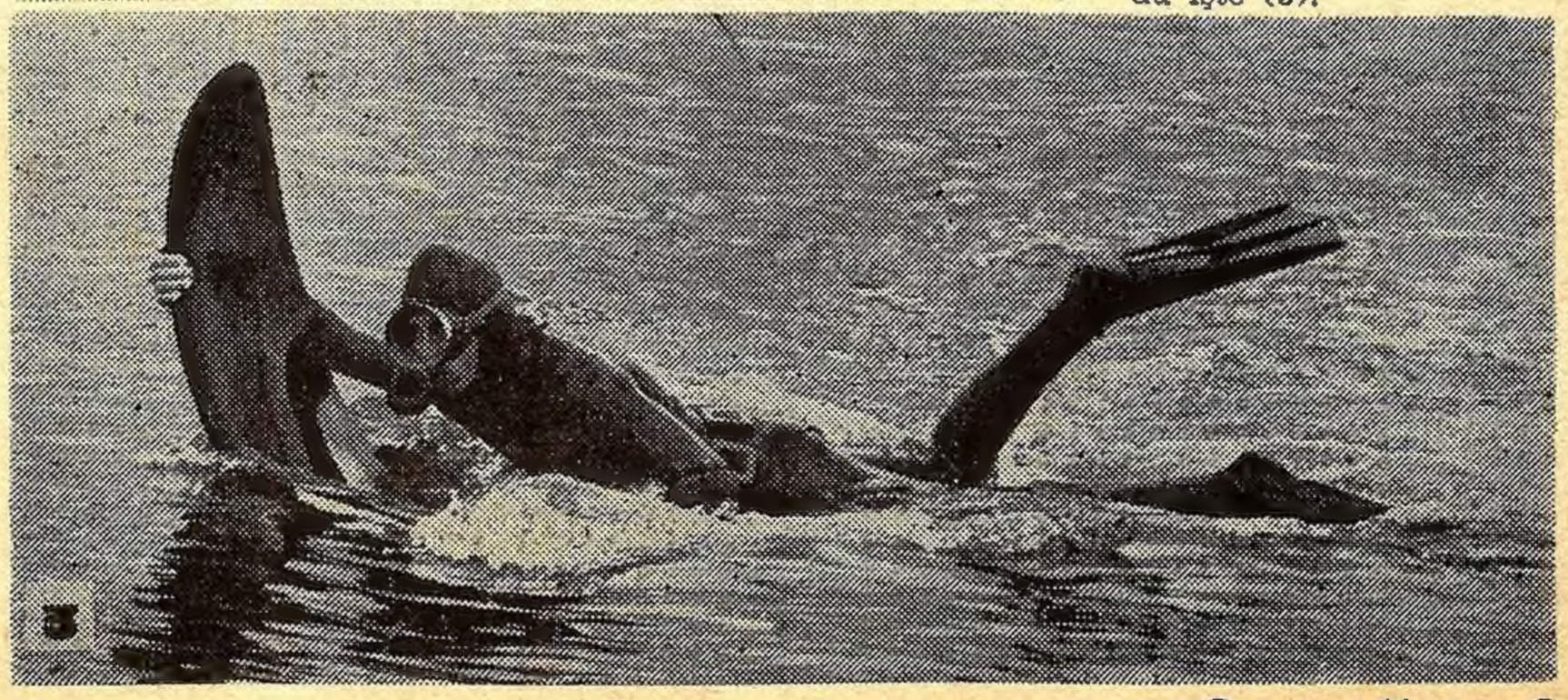

UZAY GEMİSİNDEKİ ROBOT

Mekanik olarak insandan daha mükemmel olan robot pilotlar, gelecekte uzayda yapılacak güç işlemlerde astronotların yerini tutabilecek.

Bu resimde, takipçi olan Cosmos 186'yı ve «tavşan» diye adlandırılan Cosmos 188'i görüyoruz. İki peyk arasındaki dik çizgiler iki aracın otomatik olarak araştırma yaptıkları bölgeyi gösteriyor.

İsterseniz uzayı, sahnesi dünyalar, dekoru yıldızlar olan bir tiyatroya benzetelim. Sahneye ilk çıkan bir suni peyk oldu. Bir kaç yıl sonra da değişmeyen eşsiz kahramanımız insanı bu sahnede gördük. İnsana ikinci derecede bir rol verilmesinin, yüz yıllar boyunca insanlık tarihinde, öğretmen, işçi, sanatkâr, yazar olarak onu daima ön sırada görmeye alışmamız bakımından hepinizi üzeceğini tahmin ediyorum. Fakat, size vereceğim örneklerden, artık buna alışmamız gerektiğini anlayacaksınız.

İşte ilk örnek: içlerinde yalnız elektronik beyin ve gerekli araçlar olan Cosmos 186 ve 188 diye adlandırılan iki Sovyet peyki uzayda karşılaştılar, el sıkıştılar (tabii bu hareket iki araca yakışır şekilde bir karşılaşma oldu) bir müddet beraberce dünyanın etrafında dolaştıktan sonra dostça birbirlerinden ayrıldılar ve herbiri ayrı bir yol takip ederek yeryüzüne döndüler.

Pekiyi insan? İnsan, Amerika'lıların iki kişi tarafından idare edilen Gemini kapsülünün Agena füzesiyle birleşerek tek bir araç haline gelmesinin eşsiz bir kopyası olan bu olaya hayretle bakakaldı. Daha önce de 1965 yılının aralık ayında, Amerika'lılar içlerinde ikişer astronot bulunan iki Gemini kapsülünü uzayda karşılaştırmışlardı. Gemini 7 kapsülünün içindeki astronotların adları Barmann ve Lovell, Gemini 6'nın astronotları ise Schirra ve Stafford'du.

İki Sovyet Cosmos'unun başarısı, insanın uzay araştırmalarında ne gibi

ÇELİK KASALAR — Dev kuvvetinde bir insan düşünün. Olabilir mi diyeceksiniz. Bu mekanik kasalarla olabiliyor. Yalnız kol ve bacak kısımları olan bu acayip zırhı «Hardiman» (Kuvvetli adam) diye adlandırmışlar. Bununla hiç güçlük çekmeden 700 kg. lık yükleri kaldırabiliyorlar. İki işçi rahatlıkla bir kamyonu tasıyabiliyor.

Robot, 35.000 km. yükseklikte sabit bir yörünge üzerinde durmaktadır. Onun görevi bu parçaları birbirine ekleyerek istasyonu kurmaktır. Robot, aslında omuzlarında, içinde âletlerin bulunduğu bir kasa taşıyan, başı bir telekamera olan eklemli bir iskelettir.

Dünya'daki kontrol merkezinde, operatör bir koltuğa oturmuştur. Fakat yalnız değildir. Sırtında uzay robotunun bir eşi vardır; operatör, onunla el ele tutuşur. Başında ise, televizyon ekranlı bir kask vardır.

Tele-ulaşım, tele-kumanda, ve tele-uygulama, uzay istasyonunu kurmak için robotun yapacağı işlerin sırasıdır.

Robot, tele-kamerası ile yapacağı hareketleri görür, operatör ise, önündeki ekrandan bunları kontrol eder. Şimdi robotun ne şekilde hareket ettiğini görelim: Robotun biraz uzaktaki bir parçayı mı

Geleceğin falcıları diye, yarınki dünyayı çeşitli yönleri ile tasarlayıp, bugünkü fen ve tekniğin ilerde ne gibi değişiklikler göstereceği üzerine fikir yürüten kimselere diyoruz.

Bu falcılardan biri de Amerika'lı mühendis William Bradley. Bradley, uzay araştırmalarının ilerlemesi için uzay robotlarının yaratılmasını şart koşmuş.

Geleceğin falcıları, tabii bunlar arasındaki Bradley bile, robotları hayal-biliminin istediği gibi bağımsız, zeki yaratıklar haline sokamadıkları için, bu robotlar insanlar tarafından idare ediliyorlar.

Robotu uzaktan idare etmek eğilimi, tele-uygulama denen yeni bir teknolojinin doğmasına sebep oldu. Boşluktaki robot, «tele-uygulayıcı,» ona Dünya'dan emirler veren insan da «operatör» adını alıyor.

Şimdi de işin aslının ne olduğunu inceleyelim.

Yörüngede bir uzay istasyonu mu kurulmak isteniyor? İlk iş olarak istasyonun çeşitli parçaları birer birer füzelerle uzaya gönderilir.

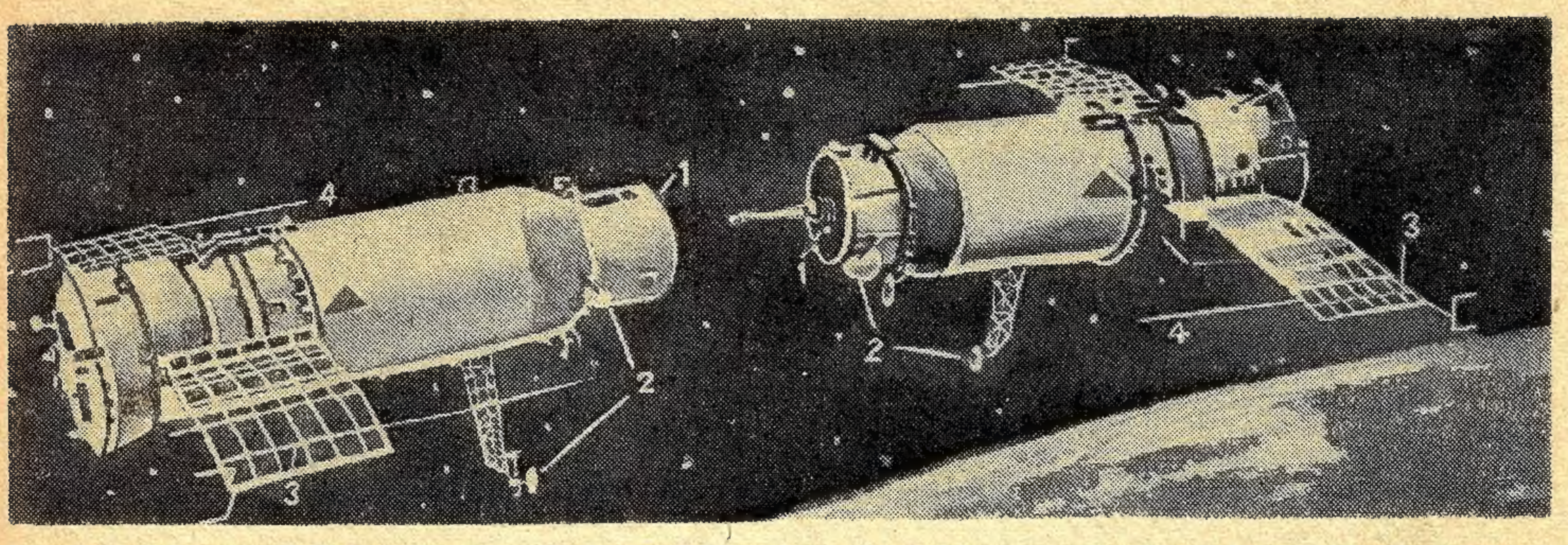

bir rol alması gerektiği fikri üzerinde tartışmalara yol açtı.

Moskova'daki bilim adamları, robotlar tarafından uzayda yapılabilecek işlemlerde insan hayatını tehlikeye atmanın gereksizliğini, Titov, Nikolaiev ve Leonov gibi astronotlar da feza araştırmalarında ilerleyebilmek için insanın şart olduğu fikrini savunuyorlar.

Söylediklerine göre tamamen otomatik araçlarla idare edilen bir uzay gemisinin aya gidip sonra yeniden dünyaya dönebilmesi imkânı yüzde 22. Eğer, bu uzay aracını insan idare ederse teorik olarak bu şans yüzde 93'e çıkıyor.

Bence bilim adamları haklı. Paris'te yapılan bir konferansta, insanın uzay aracının en nazik tarafı olduğu, bunun için de ondan vazgeçilerek yerine zekâ fonksiyonları bakımından eksiksiz bir otomatik sistem konması gerektiğinin söylendiğini unutmadım. Bilim adamlarına başarılar.

Yukarıdaki resimde ise birbirleri ile birleşmek üzere olan Cosmoslar görülüyor. 1) Bağlanma kısımları, 2) Araştırma sistemlerinin antenleri, 3) Güneş bataryaları, 4) Telekomunikasyon sisteminin antenleri.

GELECEĞİN FALCILARI

alması gerekiyor. Aynı hareketi operatör, dolayısiyle buna bağlı eş-robot yapar.

Hareket, elektromanyetik sinyaller halinde uzay robotuna ulaşır, o da böylelikle bu hareketleri tekrarlar.

Elektromanyetik dalgalar, ışık hızı ile hareket ettikleri için haberleşme göz açıp kapatıncaya kadar geçen kısa sürede oluşur. Bu süre yaklaşık olarak, saniyenin onda birinden biraz daha fazladır. Hareketler, sanki adam, 35.000 km. yüksekte oturuyormuş veya kolları 35.000 km. uzunlukta imişçesine çabuklukla yapılmaktadırlar.

Burada bir işçinin, Hardiman'la nasıl işbirliği ettiğini görüyorsunuz.

GARİP ama GERÇEK

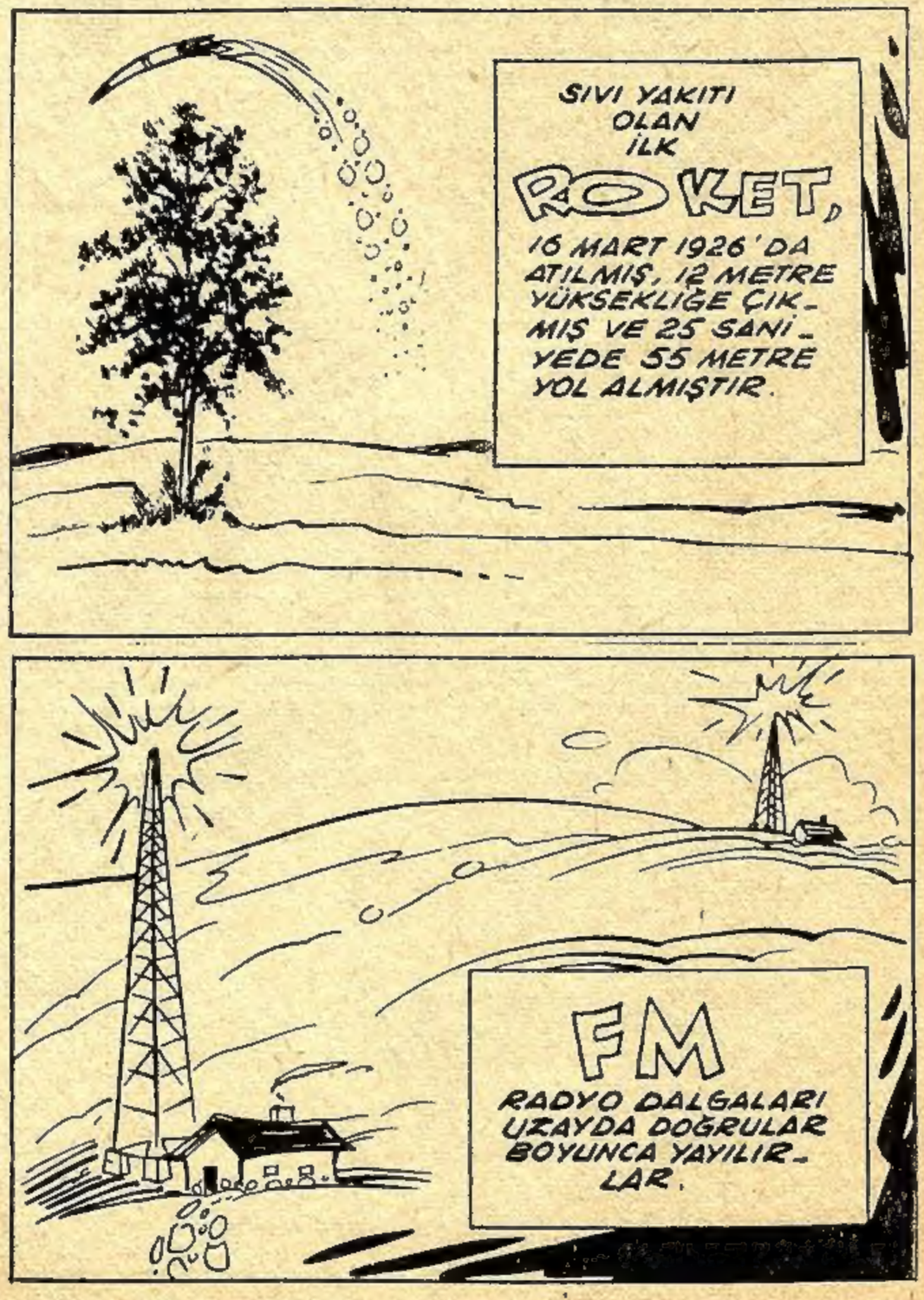

NASRETTİN

34

SORMA HALİMİ HOCA,
GİRDİM PEK FAZLA BORCA.
BAŞIM DERTLERE YANDI,
İŞ YOK, DÜKKÂN KAPANDI.

MİDE BOŞ, CEPLER DELİK.
TUTMUYORUM METELİK.
BU HALİM NE OLACAK?
KUZUM, BİR FALIMA BAK..

OĞLUM; FALA İNANMA,
YALAN SÖZLERE KANMA
HER ŞEYİ TANRI BİLİR,
BAŞA GELEN ÇEKİLİR..

HOCA; EĞER İSTERSEN,
BAKARSIN FALIMA SEN.
GELECEĞİ BİLEYİM,
VER, ELİNİ ÖPEYİM..

SIVA KOLLARI ÇALIŞ,
ÇOK ÇALIŞMAYA ALIŞ..

DERT ÇOK, KARNIM DEĞİL TOK..
ÇALIŞACAK GÜCÜM YOK...

ÖYLEYSE TAM ÜÇ SENE,
SÜRÜNECEKSİN GENE.
ÇİROZA DÖNECEKSİN,
HEM DE DİLENECEKSİN...

ONDAN SONRA RAHATLAR,
ÜZÜNTÜN KALMAZ ARTIK..

ZENGİN Mİ OLACAĞIM?
PARA MI BULACAĞIM?..

HAYIR... PARASIZLIĞA,
ARTIK ALIŞACAKSIN..
FAKİRLER ARASINA,
SEN DE KARIŞACAKSIN.

© Doğan Kardeş

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

NİÇİN BU GENÇ YAŞINDA, TEMBEL OTURUYORSUN? BÖYLE, ELİN BAŞINDA, DÜŞÜNÜP DURUYORSUN?

GEL HOCAM, ANLAT HELE: NASIL YAPILIR KULE? KİMİN BÖYLE BOYU VAR, TAŞ, TAŞ ÜSTÜNE KOYAR...?

?!

BAK NE DERİN ŞU KUYU, DİPTE GÖRÜNÜR SUYU..

KULE YAPAN USTALAR, BU USULÜ BİLİRLER: KUYULARIN İÇİNİ, DIŞINA ÇEVİRİRLER..

PEKİ BUNU ÖĞRENDİM; GEL, KUYU YAP EFENDİM...

KULE YERE SOKULUR, DERİN BİR KUYU OLUR..

HAFTAYA: HOCA HIRSIZ TUTUYOR!

BUGÜN ÇEŞİTLİ YERLERDE GÖRÜLEN

BURÇ İŞARETLERİ A

İLK ÇAĞLARA AİT BİR ANADOLU TANRIÇASI HEYKELİNİN GÖĞÜSÜNÜ SÜSLEMEKTEDİR. ŞİMDİ İZMİR ARKEOLOJİ MÜZESİNDE OLAN BU HEYKEL
1- AFRODİT
2- DEMETER
3- EFES ARTEMİSİ'DİR.

İNGİLTERE'DE YAŞAYAN EDMOND HALLEY'İN (1656 1742)

DÜNYADA HEYECAN

YARATAN ÖNEMLİ BULUŞU NEYDİ? 1- GÖKTAŞI 2- GÜNEŞİN DÖNMESİ 3- HALLEY KUYRUKLU YILDIZI.

KURBAĞA 25 YIL YAŞAR.

YA KUVVETİN SEMBOLÜ

ARSLAN

NE KADAR YAŞAR?
1- 35
2- 20
3- 50

SINIFTA

O gün dersin konusu «Annenizin kişiliğini belirtin» idi. Bir ara öğretmen Uğur'a:

— «Ne yapıyorsun?» dedi. «Kardeşinin defterinden kopye mi çekiyorsun?»

— «Öğretmenim ne zararı var? Kardeşimle benim annem bir değil mi?..»

SAFLIK

Can annesine sordu :

— «Anneciğim, beni seviyor musun?»

— «Tabii!.. Yoksa bir şüphen mi var?»

— «Nasıl olmasın anneciğim, dünyada bu kadar çocuk varken hep beni dövüyorsun!..»

EVCİL HAYVANLARIN BAKIMI

Evlerimizde beslediğimiz kedi ve köpeklerimizin ayak bakımlarını ihmal etmememiz gerekir. Köpekler, kediler gibi tırnaklarını ağaçlara sürterek kısaltamazlar. Bundan ötürü zaman zaman onların tırnaklarını törpülemek gerekir.

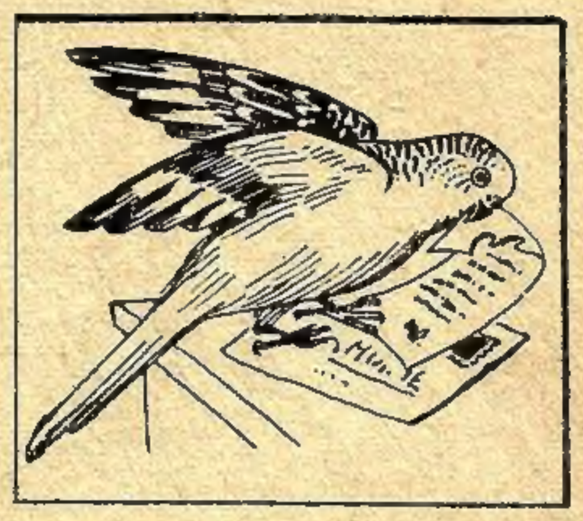

Kafes hayvanları kâğıt didikleyip yutmayı çok severler. İşte bu yüzden onların kafeslerine kâğıt koymamak gerekir. Çünkü içinde selüloz bulunan ve bu yüzden sindirilemiyen kâğıt parçacıkları kafes kuşlarının mide çeperlerine yapışır, onların gıdasızlıktan ölümlerine sebep olur. Hatta bazı ambalâj kâğıtları zehir etkisi yapar.

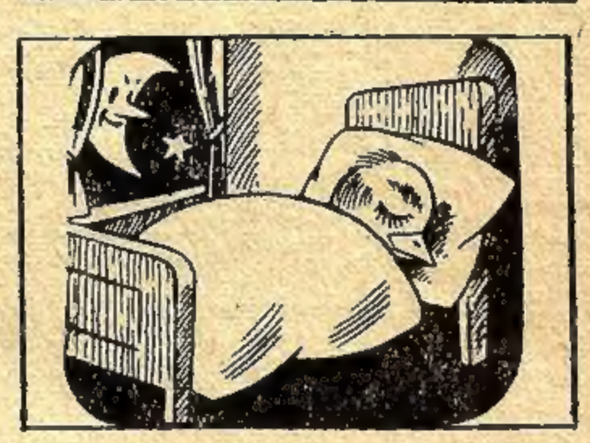

Evcil hayvanların sık sık fakat çok kısa bir süre uyuduklarını biliyor musunuz? Bunlar, bir gün içinde aralıklı olarak uyurlar. Gerçekten de yorgun olduğumuz zamanlar 10 - 15 dakikalık bir uyku bize yeni bir çalışma gücü kazandırır.

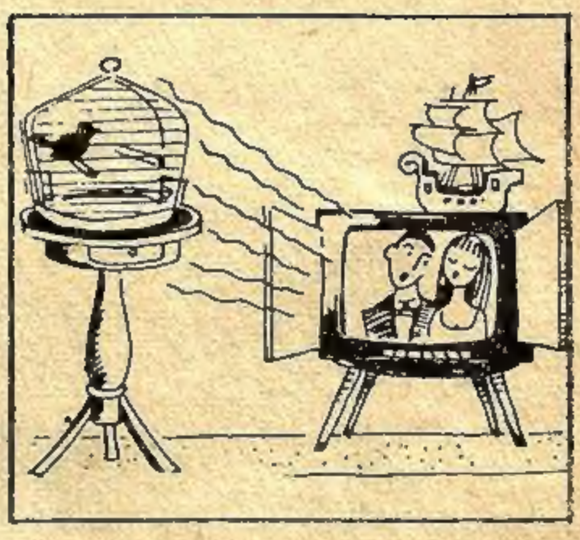

Radyo ve televizyon alıcılarının dostlarımız kuşlar için zararlı olduğunu biliyor musunuz? Gerçekten de televizyon ekranında titreşen çizgilerle çok fazla açılmış bir radyonun ses dalgaları evcil kuşlar için büyük tehlike teşkil eder. Bu yüzden kafeslerini alıcılardan 2,5 m. kadar uzağa koymak gerekir.

7 YANLIŞ

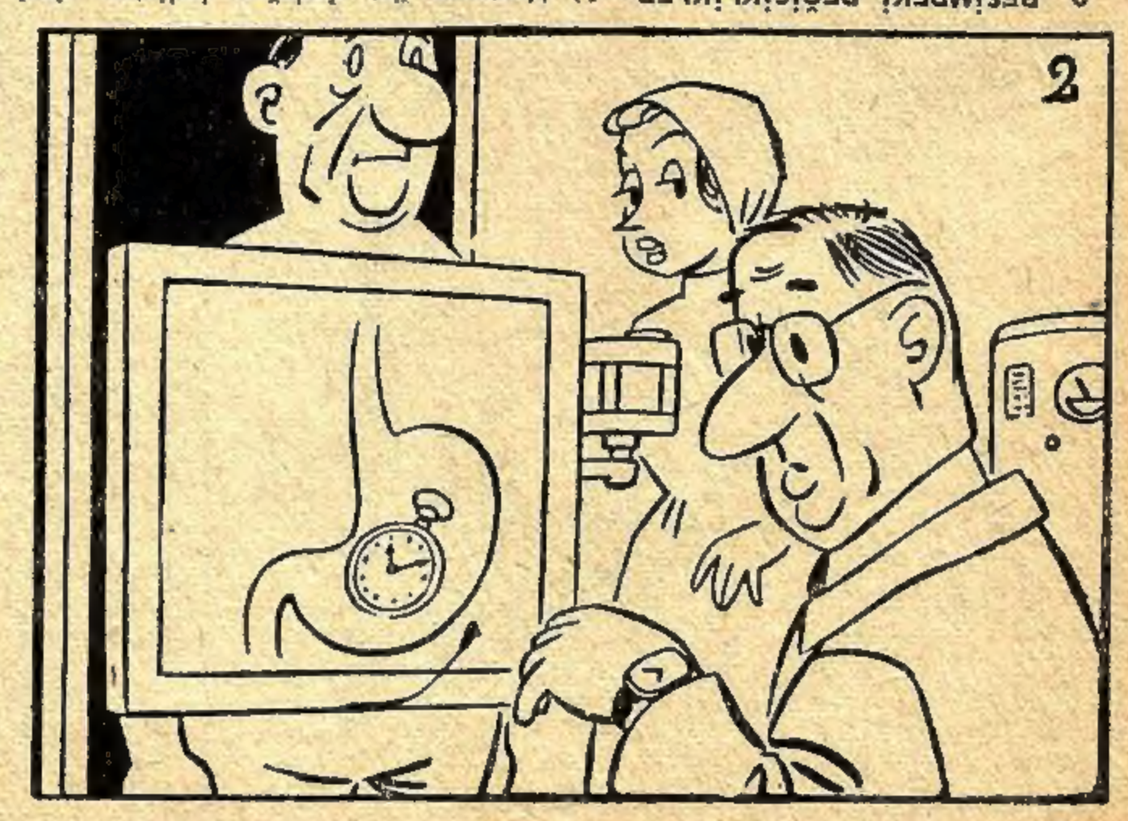

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Hastanın üst dudağını belirtten çizgi görülüyor. 2) Saatin halkası var. 3) Hastanın sol kolu görülüyor. 4) Hemşirenin alnında saçları daha fazla. 5) Hemşirenin elinin parmakları birbirine bitişik. 6) Doktorun siyah kravatı görülüyor. 7) Arkadaki aygıtın gösterge ibresi sola yatmış.

9

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

by R. DIRKS

2-18

EDİ İLE BÜDÜ MAĞARA ADAMINA YEMEK GETİRMİŞ, SONRA DA SEPETİ GERİ ÇEKMİŞLERDİ

ŞİMDİLİK HOŞÇA KAL.

AKŞAMA YİNE GÖRÜŞÜRÜZ.

MAĞARA ADAMI ÇOCUKLARIN YEMEK SEPETİNE ÜZERLERİ YAZILI BİR SÜRÜ TAŞ DOLDURMUŞTU.

CON AHMET AMCA ŞU SEPETTEKİ YAZILI TAŞLARA BAK.

BUNLAR ESKİ ZAMANLARA AİT TAŞ PARALAR GALİBA...

PARA MI DEDİNİZ? BİR BAKALIM!

CON AHMET

EVVELA SAHTE Mİ, DEĞİL Mİ?

AH!

ALTIN VEYA GÜMÜŞ DEĞİL... BU ANLAŞILDI.

EEE?

ŞİMDİ N'OLACAK?

BİR ASİDİN İÇİNE ATACAĞIZ. BAKALIM ERİYECEK Mİ?

HİÇ BİR ŞEY OLMADIĞINA GÖRE BUNLAR TAŞ OLMALI.

BİZ SANA BUNU TA BAŞTAN SÖYLEDİK. PEKİ ÜZERİNDEKİ O YAZILAR NE?

+3 NÇAİÇ BRN UHAL AÇT

-4 ZFZBH HRŞŞBP

LOA LOA

-EHŞ EEŞ

+4 OIBJM ÜZÖK

SONRA BİZE "VBJ VÜNEÖ OB ŞBNFİ" DEDİ BU DA NE DEMEK ACABA?

ALLAHTAN BEN ESKİ ZAMAN DİLLERİNİ ÇOK İYİ ANLARIM. BUNLARIN CEVABINI ŞİMDİ BULURUM.

BİR DÜŞÜNEYİM BAKALIM...

CON AHMET DÜŞÜNE DURSUN, HAFTAYA KADAR SİZ DE BU KELİMELERİN NE MÂNAYA GELECEĞİNİ BULMAYA ÇALIŞIN..

Doğan Kardeş ©

çiçi can

ŞEMSİYE

AMAN AMAN! ŞU YAĞMURA BAK. SANKİ BARDAKTAN BOŞANIYOR.

O KADAR BÜYÜK BARDAĞI NEREDEN BULMUŞLAR?

HADİ ŞU ŞEMSİYE İLE OTOBÜS DURAĞINA GİT, BABANI AL, GETİR!

BEN DE BELEDİYE OTOBÜSÜ OLDUM DESENE.

ŞİMDİ UKALALIĞIN SIRASI DEĞİL!

PEKİ PEKİ

BÖYLE Mİ?

HAYIR! AÇTIKTAN SONRA!

BİR DEDİĞİN BİR DEDİĞİNE UYMUYOR!

BIRAK ŞİMDİ GEVEZELİĞİ!

AÇIL SUSAM, AÇIL!

A AH!

PLOOFF!

BÖYLE DE İŞİMİZİ GÖRÜR DEĞİL Mİİİ, ANNE?

AAAAAHHH!

HEY, YAĞMUR YAĞIYOR, GÖRMÜYOR MUSUNUZ?

cici can

ŞEMSİYE

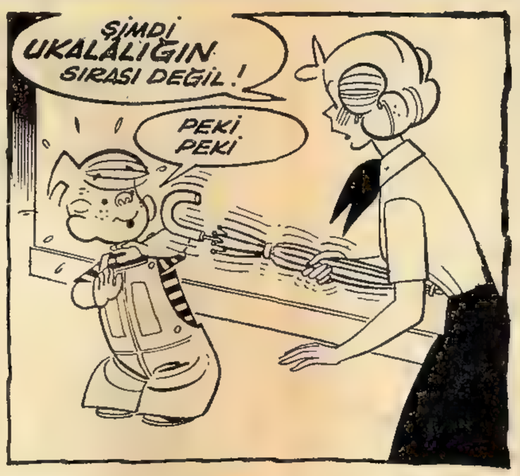

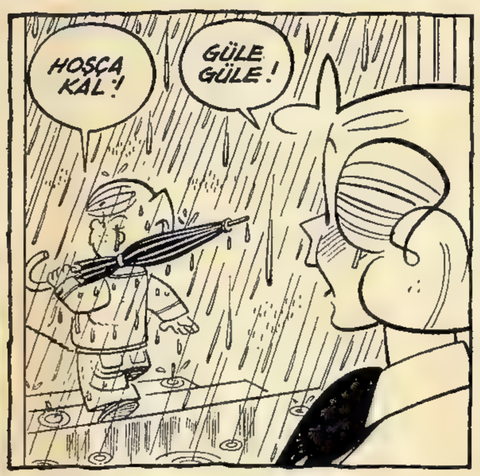

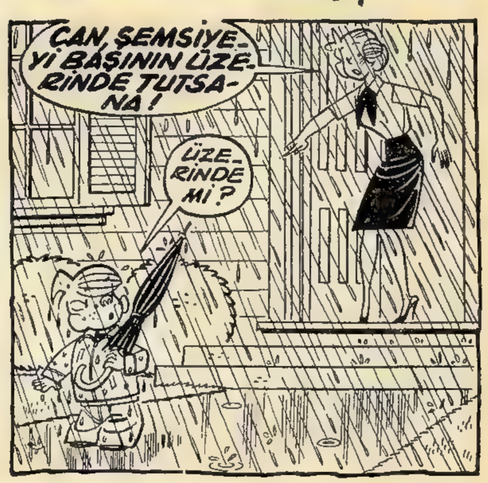

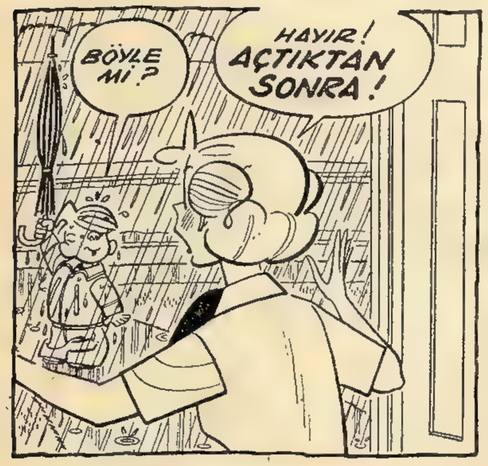

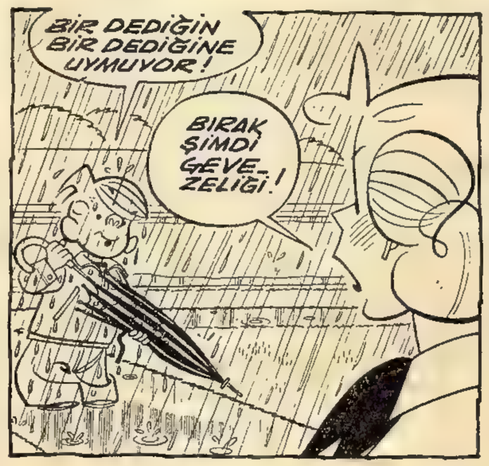

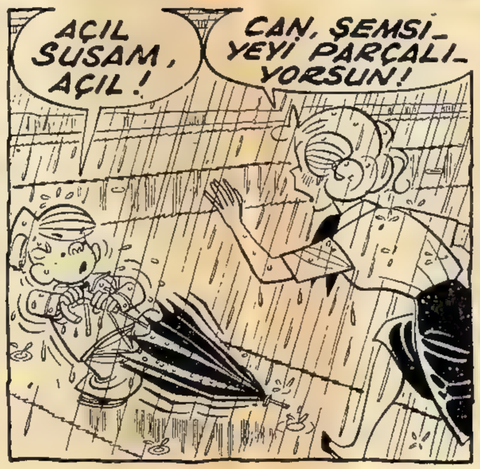

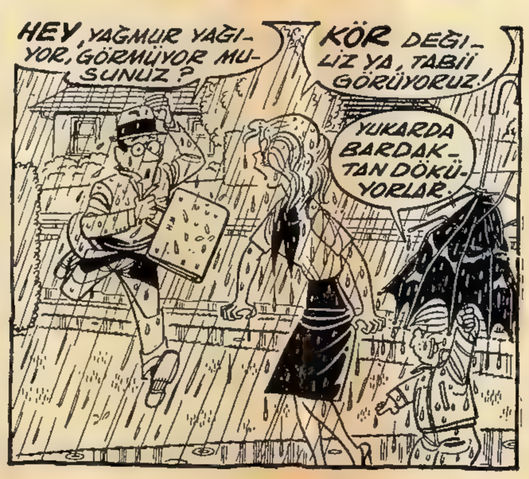

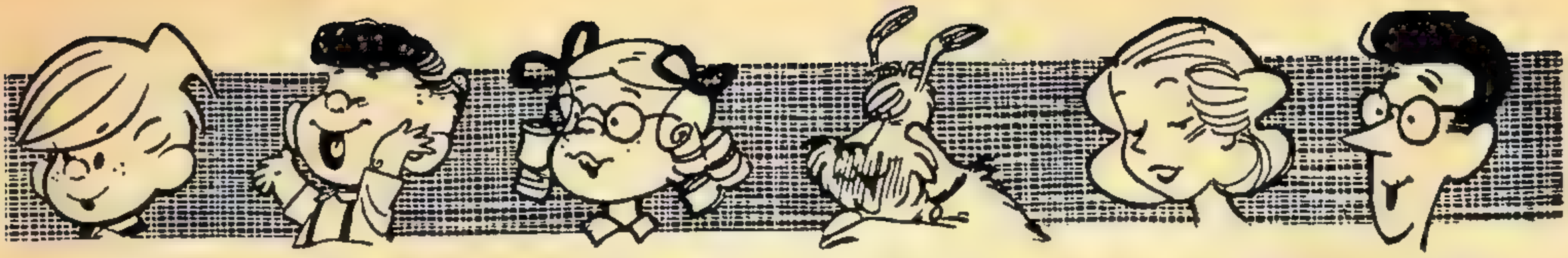

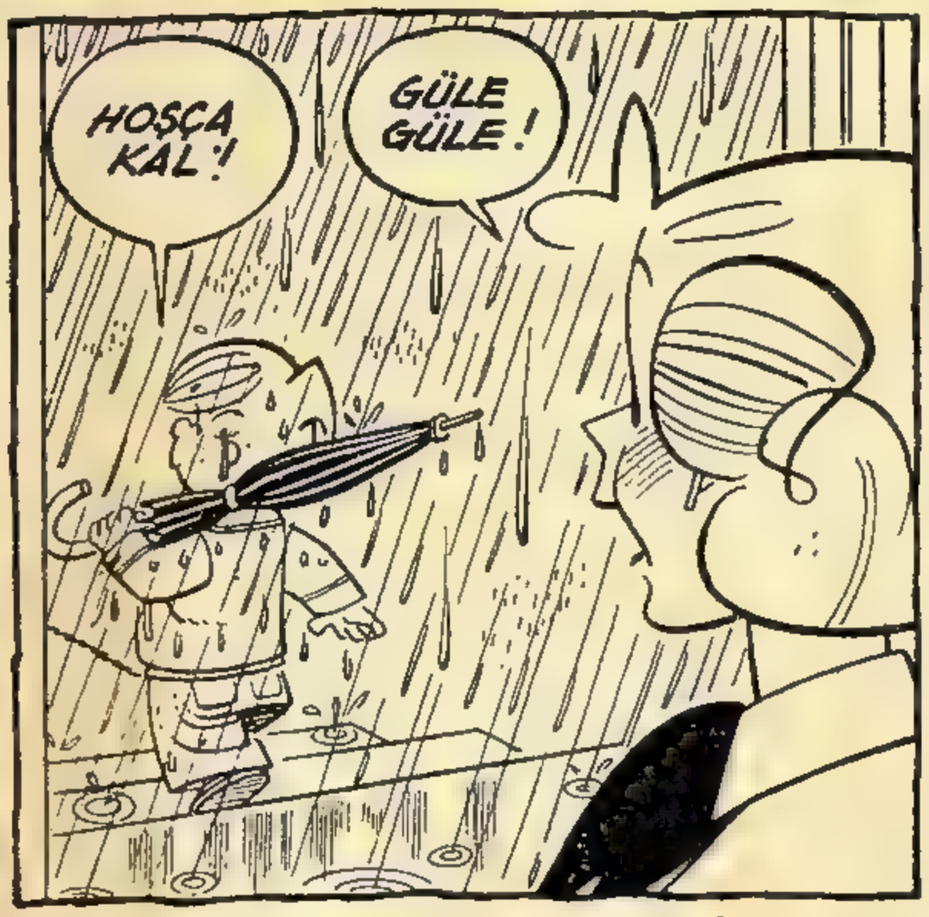
HOŞÇA KAL!
GÜLE GÜLE!

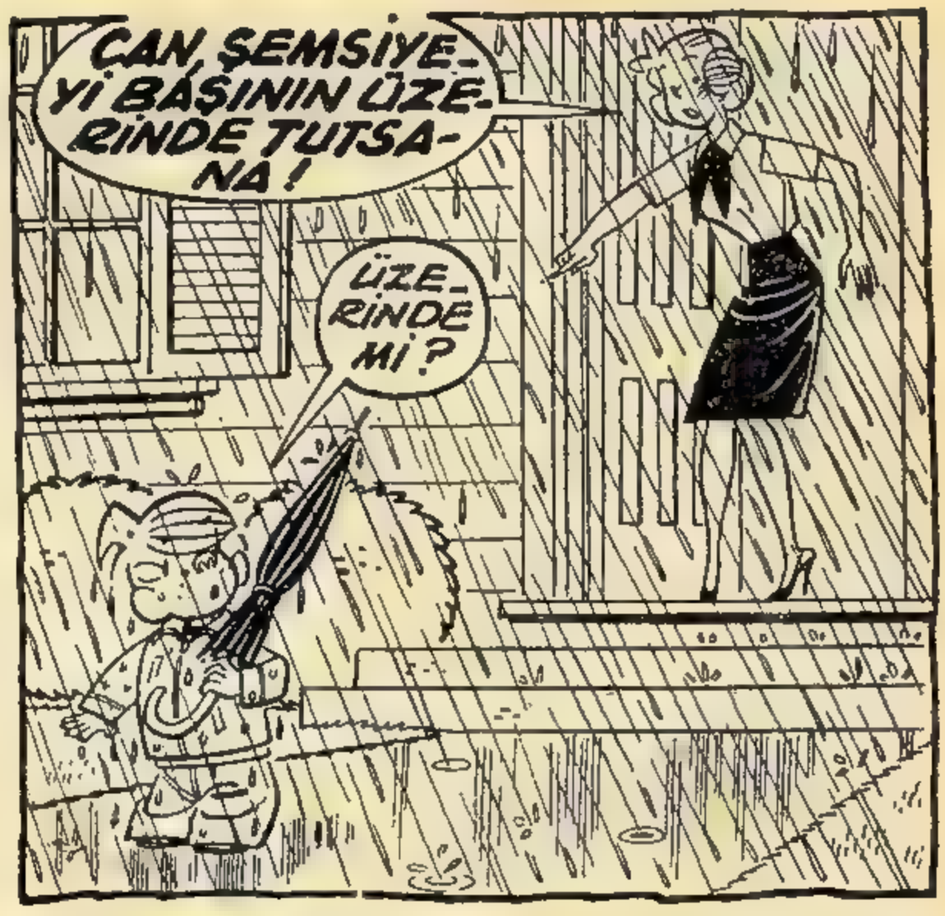
CAN, ŞEMSİYE-Yİ BAŞININ ÜZE-RİNDE TUTSA-NA!
ÜZE-RİNDE Mİ?

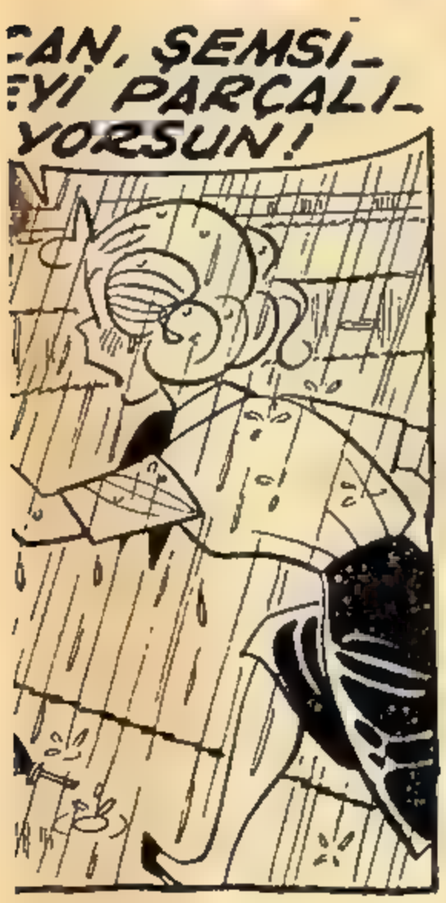
CAN, ŞEMSİ-Yİ PARÇALI-YORSUN!

AAA, AN-NE! ŞEM-SİYESİZ YAĞ-MURA ÇIKMA-SANA! ISLA-NACAKSIN!
ŞEMSİYEM VAR AMA TELLERİ EĞRİL-MİŞ!

SANA YARDIM EDEYİM!
YAPMA, CAN!

KÖR DEĞİ-LİZ YA, TABİİ GÖRÜYORUZ!
YUKARDA BARDAK-TAN DÖKÜ-YORLAR.

ALLAH İYİLİĞİ-Nİ VERSİN HA-NIM. BİR ŞEM-SİYEYİ AÇAMA-DIN MI?
BENİM YERİMDE OLSAYDIN DA SEN AÇSAYDIN BAKALIM!

ÖFKEDEN ELİM AYAĞIM TİTRİ-YOR!
AMA, NİYE?
FAZLA ÜZE-RİNE VARMA BA-BA HEYHEY LE-Rİ ÜZERİNDE. DURUP DURUR-KEN KIZI YOR.
SON

Bay Hollister hırsızla altalta üstüste dövüşüyor, elleri ayakları bağlı Pete de onları seyretmekten başka birşey yapamıyordu...

Pete hiç gürültü çıkarmamaya çalışarak dızlerinin üstünde duyduğu seslere doğru ilerledi. Konuşulanları işitiyorsa da anlamıyordu. İngilizce değildi. Danimarka diline ise hiç benzemiyordu. Biraz doğrularak çalıların üstünden baktı. Yere oturmuş iki adam gördü. Pete orada Çalısakal'ı bulacağını ummuştu, ama bu adamlar sakallı değildi. İkisi de bir şeyin üstüne eğilmişlerdi. Pete başını daha uzattı. Adamlardan biri de biraz kenara çekildi. Böylece Pete neye baktıklarını görebildi. Bu bir gemi maketiydi.

Adamlar ne emeklerle yapılmış o güzel gemiyi kırarken çocuğun içi sızladı. Tek başına bu iki adamla başa çıkamazdı. Geri çekilip yardım istemeye karar verdi. O sırada bastığı bir dal parçası çıtırdadı. Adamların ikisi birden yerinden fırladı. Pete kalkıp koşmaya başladı.

Onun ansızın harekete geçişi hırsızları şaşırttı. Bir an ne yapacaklarını bilemediler. Sonra çocuğun peşine düştüler. Pete hem koşuyor, hem de avazı çıktığı kadar «baba, baba» diye bağırıyordu. O sırada ayağı bir yere takıldı. Düşmesiyle beraber adamların da üstüne atılması bir oldu. Daha bağırmasın diye hemen ağzını tıkadılar. Sonra kemerini çıkarıp bununla ayaklarını bağladılar. Adamlardan biri kendi kravatı ile çocuğun ellerini de bağladı. Onu öyle bağlı bırakıp kaçacaklardı.

Çok geçmeden koşan birinin ayak sesleri geldi ve Bay Hollister göründü. Pete'in bağlı olduğunu görür görmez adamlardan birine saldırdı. Diğeri hiç durmadan kaçtı. Bay Hollister'in dövüştüğü hırsız epeyce kuvvetli bir adamdı, ama onun karşısında dayanamadı. Bir ara kaçmaya davrandı. Bay Hollister atılıp ceketinden yakaladı. Hırsız bu sefer ceketini onun elinde bırakarak içinden sıyrıldı. Bay Hollister onu yakalıyamıyacağını anlayınca oğlunun elini, ayağını çözdü. Pete'in ilk işi «aman baba, hırsızları kaçırma» demek oldu.

Yalnız hırsızların nereye gittiği belli değildi. Bay Hollister'in onları yeniden bulması çok güçtü. Kırılan geminin parçalarını toplayıp hırsızın ceketini de alarak pastaneye döndüler. Bay Hollister polise telefon etti. Bir dakika sonra yolda onları durdurup konuşan polis memuru göründü. Hırsızların Helsingor'a kaçmış olabileceklerini söyledi. O tarafta yolu kapatamamışlardı. Pete :

— «Biz de Helsingor'a gidiyoruz,» dedi. «Belli olmaz, onlarla belki tekrar karşılaşırız.»

Gemi maketinin parçaları ile ceketi hep beraber evirip çevirerek incelediler. Ceketde bir Paris etiketi vardı. Polis memuru milletlerarası hırsızlık yapan şebekenin izi üstünde olduklarından emindi. Ailece hepsine teşekkür ederek yanlarından ayrıldı.

Helsingor'a gelinceye kadar yolda hırsızlık olayları hakkında bildiklerini bir daha

Çeviren:
SEMRA TUNA

gözden geçirdiler. Çalısakal'ın gemi maketi hırsızlarıyla bir işiliği var mıydı? Hepsi bir şebekenin adamları mıydı? Pete diğerlerinin hiç aklına gelmiyen bir fikir ileri sürdü. Çalınan gemilerin hepsi çok uzundu. Bunların içinde orta büyüklükteki maketlere sığmayacak bir şey arayabilirlerdi.

Şimdi Pete ile Ricky'nin Bay Clansen ile yaptıkları uçak gezintisinde dikkatlerini çeken yeldeğirmeninin bulunduğu yerden geçiyorlardı. Vakit epeyce geç olduğu için Bay Hollister burada durmak istemedi.

— «Daha geç kalırsak otelde ayrılan yerlerimizi belki başkasına verirler,» dedi.

Helsingor'un aslında havadan göründüğünden daha büyük bir şehir olmasına çocuklar çok sevindiler. Şirin evleri, kalabalık çarşısıyla onlara Kopenhag'ı pek aratmıyacağa benziyordu. Deniz kıyısında pek çok kayık ve motor vardı. 'Oresund' denilen boğazın karşısındaki en yakın İsveç şehri Halsinborg'a devamlı vapur işliyordu.

Büyük Kronborg sarayı göğe yükselen kuleleriyle şehrin her yerinden görülebiliyordu. Holly orayı hemen gezmek istedi, ama o saatte ziyaretçilere kapanmıştı. Doğruca kalacakları otele gittiler.

Onlara ikinci katta üç oda ayırmışlardı. Büyükler yukarı çıkarken Holly ile Sue biraz oynamak için otelin salonunda kaldılar.

Biraz sonra Pam bavuldan çıkardığı elbiseleri dolaba asarken kız kardeşleri soluk soluğa odaya girdiler. Sue:

— «Çalısakal aşağıda,» dedi.

Holly:

— «Elindeki döğmeyi bile gördük. Hadi, çabuk,» derken ablasının elini tutmuş çekiyordu.

Aile içinde haber çabuk yayıldı. Hep beraber otel kayıtlarının yapıldığı yere koştular. Holly üzüntüyle:

— «Ah, gitmiş! Kaçırdık,» diye söylendi. Sonra memura sordu: «Bay Çalısakal nereye gitti acaba?»

Otelin kâtibi anlayışlı bir insandı. Sakallı adamın defteri Julio Bart adıyla imzaladığını, ama gözü Sue ile Holly'ye ilişince çantasını kaptığı gibi otelden çıktığını söyledi. Bunun üzerine Bay Hollister polise telefon ederek hırsızlardan birinin şehirde olduğunu haber verdi. Telefon konuşması bitince:

— «Diğer otelleri de göz altında bulunduracaklar», dedi.

Akşam yemeğinden önce Pete polise tekrar telefon ederek Julio Bart bulundu mu diye sordu. Henüz bir şey yapılamamıştı. Belki de adam görüldüğünün farkına varınca şehirden çıkmış, bir yere saklanmıştı.

Yemek üstüne tatlılarını yerken Pam yeni bir düşüncesini açıkladı. Hırsızların Helsingor'da bulunduğuna bakılırsa aradıkları uzun gemi maketinin de oralarda olması akla gelebilirdi. Annesi :

Helsingor'daki otel kâtibi sakallı adamın defteri Julio Bart olarak imzaladığını ama, gözü Sue ile Holyy'ye ilişince çantasını kaptığı gibi otelden çıktığını söyledi.

© Doğan Kardeş

— «Bir sürü gemi maketi var. Bunlardan hangisini arıyorlar acaba,» diyerek merakını açıkladı.

Bunun cevabını vermek çok güçtü. Pam iyi sonuçlanabilecek bir fikir ortaya attı. Kopenhag'a Karen'e telefon edecek, şehir kütüphanelerinden gemi maketi hakkında bilgi toplamasını istiyecekti.

— «Belki maketlerdeki hazineleri falan anlatan eski bir kitap bulur,» dedi.

Sonra vakit geçirmeden Karen'e telefon etmeye gitti. Döndüğü zaman yüzü gülüyordu. Karen hemen o akşam kitapları karıştırmaya söz vermişti. Pam'ın bunu akıl etmesi ailede büyük bir hayranlıkla karşılandı.

Akşam yemeğinden sonra anne ve baba çocukları erkenden yatırdılar. Ertesi sabah erken kalkıp Kronborg sarayına gideceklerdi.

Saray kaldıkları otele oldukça yakındı. Pete ile Ricky saraya girmek için sabırsızönden yürüyor, bir an önce lanıyorlardı. Önce eski kaleyi çevreliyen hendeği gördüler. Bunun içindeki su güneşin altında ayna gibi parlıyordu. Dört tane bembeyaz kuğu bu manzarayı daha da güzelleştiriyordu. Hendeğin üstündeki köprüye ilk çıkan Pete oldu. Kuğuları yakından görmek için oradan aşağıya baktı. Köprünün ayağında basabileceği bir yer bulunca oraya atladı. Ricky de arkasından geldi.

Yalnızca kuğulara bakmak Ricky'nin istediği kadar eğlenceli değildi.

— «Gel Pete, bir oyun oynayalım,» dedi. «Ben bu kaleyi zaptetmeye gelmiş bir komutan olayım. Sen de buranın prensi ol. Hadi kaleni savun. Başlıyoruz.»

Pete durdukları yerde oyun falan oynayamıyacaklarını biliyordu.

— «Dur, köprünün üstüne çıkalım Ricky,» dedi. Ama Ricky çoktan oyuna başlamıştı. Ağabeyinin üstüne atıldı. Petenin dengesi bozuldu. Gözlerinde büyük bir korku vardı.

Bir anda ikisinin de ayağı kaydı. Kucak kucağa «cup» diye suya düştüler.

(Devamı var)

SEVİL HIZ
İzmir 17 Haziran 1957

bu hafta doğan KARDEŞLER

BLAİSE PASCAL (Clermont - Ferrand, 19 Haziran 1623)

Ünlü Fransız fizikçisi, matematikçisi, filozofu ve din bilginidir. Daha on iki yaşında, hiçbir kitaba başvurmadan, Öklit geometrisinin ilk önermelerini bulmuştur. Fizikte kendi adıyla anılan kanunları koymuş, felsefe ve din konuları üzerine ölmez eserler yazmıştır. 1662'de 39 yaşında ölmüştür.

AYŞE NUR KILIÇ
Ayvacık 18 Haziran 1957

CAN ALPASLAN
Ankara 21 Haziran 1955

MUSTAFA AKGOL
Ankara 17 Haziran 1958

ARMAĞAN CENGİZ
Aydın 18 Haziran 1955

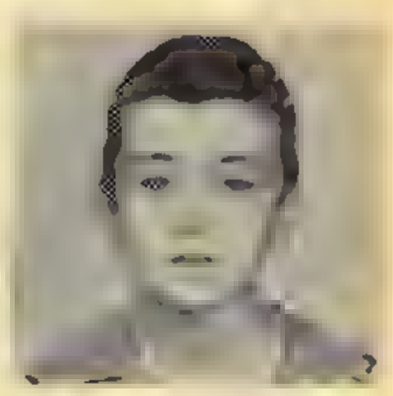

MEHMET KAYABAŞI
İstanbul 22 Haziran 1959

MURAT BAŞARAN
Gülpınar 17 Haziran 1955

AHMET TÜMER
İstanbul 17 Haziran 1955

İSMAİL ÇINAR
Eskişehir 21 Haziran 1956

AYNUR İLHAN
Kastamonu 20 Haziran 1957

İBRAHİM [illegible]
Bahçeli köyü Urgup
19 Haziran 1954

ALEV PALANCIOĞLU
İstanbul 21 Haziran 1958

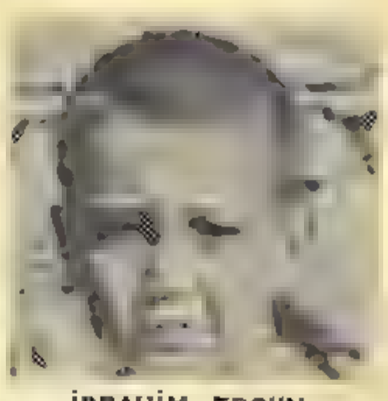

İBRAHİM ERGUN
Gülpınar 23 Haziran 1960

OSMAN İSHAKOĞLU
Trabzon 21 Haziran 1961

ZEKİYE KUTLUSOY
Hasca 23 Haziran 1959

AYŞEN ERSOY
İzmir 22 Haziran 1962

MÜNİFE MÜFTÜOĞLU
Lüleburgaz 17 Haziran 1959

MUSTAFA UĞUR
Ankara 21 Haziran 1960

NEJAT ÖZTÜRK
Gösçek 18 Haziran 1957

Tarzan

1 BİR DENİZ UÇAĞI, AFRİKA'NIN BALTA GİRMEMİŞ ORMANLAR ÜLKESİ OPAR'DAN UZAKLAŞIRKEN TARZAN MEMNUNDU. BEYAZLAR BU ÜLKEYE HEP FELÂKET GETİRİYORLAR, ONLAR YOKKEN HERŞEY DÜZELİYORDU.

BEYAZLARIN TAMAMEN UZAKLAŞTIKLARINDAN EMİN OLDUKTAN SONRA TARZAN, HAYVAN DOSTLARININ YANINA DÖNDÜ

A.. A... BUNLAR DA NE? BEN BU HEYKEL BAŞLARINI DAHA ÖNCE GÖRMEMİŞTİM...

Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
(C)1966 by United Feature Syndicate Inc

BUNLAR YERLİLERİN TAPTIKLARI MABUTLARIN BAŞLARI OLMALI.

5-1-1834

ETRAFI İYİCE ARAŞTIRAYIM. BAKALIM DAHA BAŞKA NELER VAR?

EYVAH BİR PİTON YILANI!

BİR KAÇ SANİYE İÇİNDE YILAN TARZAN'I SARIVERMİŞTİ...

ZAVALLI TARZAN KENDİNİ SAVUNMA FIR_SATI BİLE BULAMAMIŞTI...

KURTULMAK İÇİN KIV_RANDIKÇA KORKUNÇ YILAN DAHA SIKI SARILIYORDU...

TARZAN YAVAŞ YAVAŞ ÖLÜMLE KARŞI KARŞIYA GELİYORDU. HİÇ BİR KURTULUŞ ÜMİDİ KALMAMIŞTI.

BAĞI_RAYIM. BELKİ YARDIMA GELEN OLUR.

Kİİİ-YUU!

SANKİ TARZAN'IN BAĞI_RIŞINA CEVAPMIŞ GİBİ, BİRDEN YIRTICI BİR KUŞ ÇIĞLIĞI DUYULDU...

GÖKYÜZÜNDE BİR ATMACA GÖRÜLDÜ. BİR İKİ TUR YAPTIKTAN SONRA ANİDEN YILANIN KAFASINA SALDIRDI.

PENÇELERİNİN BÜTÜN GÜCÜYLE YILANIN GÖZLERİ_Nİ TIRMALAMAYA BAŞLADI...

JOHN CELARDO

BU BEKLENMEDİK SAL_DIRI YILANI ÇOK ŞAŞIRTTI. GÖZÜNE YEDİĞİ DEVAMLI PENÇELER ONU BİR HAYLI RAHATSIZ ETMİŞTİ.

ARKASI HAFTAYA

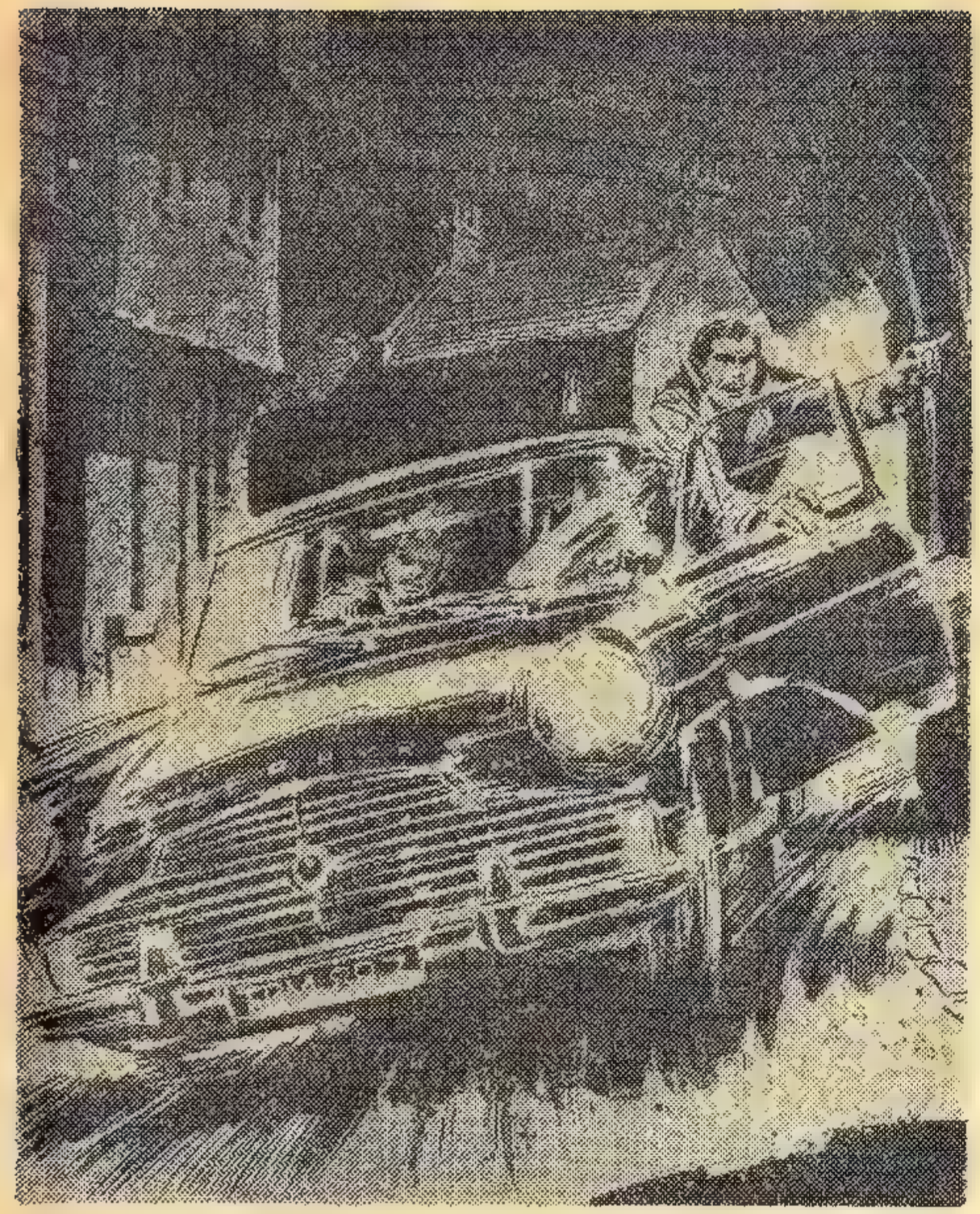

Bond otomobili daha durdurmadan kapıyı açarak dışarı fırladı... Kaybedecek zaman yoktu...

Örümcekli KÖŞK

Sobanın üst kapağı hafif hafif titremeye başladı!.. Sonra bir ucu hafifçe kalktı. Aralığından, tüylü bir şey uzanarak kenara tutundu. Bu bir yemek tabağı büyüklüğünde sapsarı bir örümcekti...

Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Stevenson caddesini geçtikten sonra bir kafeteryaya girip oturduk. Maroken banklara henüz yerleşmişti ki, polis müfettişi M. Collins yanımıza yaklaştı:

— «Gene işimiz size düştü, Mister Bond...» dedi.

— «Hayrola, ne oldu bakalım?»

— «Genç bir kızın hayatı tehlikede Mister Bond...»

— «Peki, ama, şu işin girdisini çıktısını öğrenelim de, ondan sonra...»

M. Collins, bankın bir ucuna ilişerek anlatmaya başladı:

— «Thames nehri kıyısındaki eski yapılardan birinde, bundan üç yıl önce beş kişilik bir aile oturuyordu: Powers Nixon, karısı Eddie, kızı Julie, oğlu James ve erkek kardeşi Leopold. Evet, üç yıl önce Powers Nixon ortadan kayboldu. Bir haftalık bir aramadan sonra ölüsü, Thames kıyısında bulundu. İçkiye fazla düşkün bir kimse olduğundan, sarhoşluk sonucu suya düşmüş olabileceğini düşündük. Onu ilk muayene eden doktor da aynı şeyi söyledi ve mesele böylece kapandı. Fakat, aradan bir yıl geçince, Nixon'un karısı Eddie, kalp krizinden ölüverdi. Aile doktorunun ifadesine göre, kadın, daha önce de iki defa kalp krizi geçirmişti. Ne var ki, Bayan Eddie'nin öldüğü gece, devriye gezen polislerden biri, evden gelen acı haykırışlar duymuştu. İki yıl daha geçti. Geçen haziranın üçüncü günü, Julie, bir dans partisi dönüşü, kardeşi James'in cesediyle karşılaştı. Ailesinden böyle üstüste üç kişinin ölmesi, Julie'nin içine haklı olarak bir korku düşürmüş. Zavallı kız, kendisine miras kalan bütün malı mülkü satarak, başka bir şehre gitmek niyetinde. Amcası Leopold, bütün uğraşmalarına rağmen, yeğenini fikrinden döndüremiyor. Bilmiyoruz tabii, belki kızın da hayatı tehlikede... Yarın sabah Mister Leopold da size gelecektir sanırım. Zira benden adresinizi istedi.»

★

— «Mister Leopold ne iş yapar?»

— «Kanarya tüccarıdır.»

— «Yaa... Enteresan bir meslek doğrusu... Gelsin bakalım.»

★

Ertesi sabah saat dokuzda, Mister Leopold bize geldi. Biz kahvaltımızı yaparken, o, kanaryaları üzerine ilgi çekici şeyler anlattı. Renklerinden, ötüşlerinden, bakımlarından uzun uzun bahsetti.

Öğleden sonra tekrar gelerek bizi aldı. Bond'un arabasına binerek, Thames kıyısındaki eski köşke vardık. Bizi Julie Nixon karşıladı. Yukarı kattaki büyük salona çıktık. Julie, dertlerini sayıp dökmeye başladı:

— «Başıma gelenleri sormayın, Mister Bond. Gece yarısından sonra garip sesler duymaya başlıyorum. Nasıl tarif etsem... Bazan kalın, bazan ince, nereden geldiği belirsiz birtakım sesler... Sonra da kara kara gölgeler görmeye başlıyorum. Artık tahammülüm kalmadı, bu evden çıkıp gideceğim!..»

— «Evinizi dolaşabilir miyiz, Bayan Julie?»

— «Aa, elbette.»

Evi gezmeye alt kattan başladık. Karşımıza asma kilitli bir kapı çıktı. Anahtarı kaybolmuş, açılmıyor. Bond, buna önem vermedi. İkinci kata, Julie'nin yatak odasına çıktık. Köşedeki odun sobasının borularına iki tane kanarya kafesi asılıydı. Sağ taraftaki kapalı bir kapıyı açtık. Burası da Julie'nin ölen kardeşi James'in yatak odasıydı ve genç kızın odasında olduğu gibi, dipteki sobanın borularında kanarya kafesleri asılıydı.

Nihayet, Mister Leopold'un odasına çıktık. Kapıyı açınca hayretten donakaldık. Allahım, o ne kafes bolluğu! Her tarafta kafesler, kafesler, kafesler... Mister Leopold bu kafeslerden birini büyükçe bir bezle örttükten sonra:

— «Bakın, dinleyin,» dedi. «Bu kuş şimdi tıpkı tropikal ormanlardaki kuşlar gibi ötecek!..»

Karanlıkta kalan hayvan, gerçekten de dediği gibi ötmeye başladı. Bu arada Bond saatine baktı.

— «Bize müsaade Mister Leopold,» dedi. «Vakit geç oldu... Demek siz odanızda şömine kullanıyorsunuz. Halbuki öbür odalarda odun sobaları var...»

— «Şömine çok daha zevkli bir şey, Mister Bond.»

— «Haklısınız, ben de şömine kullanırım.»

★

Bahçenin önündeki otomobile bindiğimiz zaman ortalık iyice kararmıştı. On beş dakika kadar hiç konuşmadan yol aldıktan sonra, Bond, ansızın elini omuzuma koyarak:

— «Son süratle geri dön!..» diye bağırdı. Sonra:

— «Buldum, dostum, buldum!.. Bu o kadar basit bir iş ki!.. Kafamın içinde birden bir fikir parladı! Soba borularına dikkat etmiş miydin?»

— «Yoo, hemen şöyle bir göz attım.»

— «Canım, iki sobanın borusu aynı değil miydi? Tek bir boru halinde bir odadan öbürüne geçmiyor muydu? Ayrıca, sobalar gayet kalın dökme demirden yapıldığı halde, üst kapakları çok hafif saçtandı. Leopold'un odasında ise soba yoktu...»

— «Peki, ama, bütün bunlardan ne çıkar?»

— «Biraz sabret, anlarsın.»

Otomobili daha köşkün bahçe kapısında durdurmadan Bond fırladı. Birlikte bahçeyi sessizce geçerek köşke yaklaştık. Bayan Julie'nin odasından ışık sızıyordu. Pencerenin altına gelince, Bond ufak bir taş alarak cama fırlattı. Julie pencereyi açar açmaz Bond fısıldadı:

— «Merak etmeyin, Bayan Julie, biziz.»

Kızcağız korkuyla karışık bir merak içinde sordu:

— «Ne var? Ne oldu, Mister Bond?»

— «Korkmayın, bir şey olduğu yok. Bu geceyi sizin odada geçireceğiz, siz de yandaki odada yatarsınız. Yalnız, çok dikkatli olun, geldiğimizi amcanız veya bir başkası duymasın.»

— «Peki.»

Ayaklarımızın ucuna basa basa, genç kızın odasına çıktık. O da yan odaya çekilip yattı. Bond, sobanın tam karşısına düşen bir koltuğa oturdu. Bastonunu kucağına aldı. Ben de yanındaki sandalyeye iliştim. Ortadaki büyük masanın üzerinde bir petrol lâmbası yanıyordu.

İki saat kadar hiç ses çıkarmadan oturduk. Üzerine tatlı bir uyuşukluk çökmüştü. Gözlerimi zorla açıyordum. Bir ara Bond fısıldadı:

— «Dostum, lâmbayı kısıyorum. Gözünü sobadan ayırma sakın. Çünkü bu gece Julie'nin son gecesi olacak. Kaatil, onun yarın buradan ayrılacağını düşünerek, bu gece işini bitirmeye çalışacaktır.»

Bond, petrol lâmbasını kıstı. Tekrar koltuğuna yerleşti. Az sonra, soba borusuna asılı kafeslerin birinden, tatlı bir kuş sesi yükseldi. Kanarya, sıcak ülke kuşlarını andıran sesiyle ötüyordu...

Bu odada birşeyler olacağını sezinliyordum. Elim, cebimdeki tabancamın kabzasındaydı. Bond da bastonunu sıkı sıkı tutuyordu.

Dakikalar geçtikçe, kanaryanın ötüşü daha da tatlılaştı. Bir an geldi ki, önümdeki sobanın üst kapağı hafif hafif titremeye başladı!.. Sonra bir ucu hafifçe kalktı. Aralığından, tüylü bir şey uzanarak kenara tutundu. Bu, bir yemek tabağı büyüklüğünde, sapsarı bir örümcekti. Zehirli ve iğrenç bir Güney Amerika örümceği!.. Derken, onun peşinden başkaları da sökün etti... 'Tarantula' denilen bu örümcekler, Güney Amerika'nın balta girmemiş ormanlarında, yere konan kuşların üzerine yıldırım hızıyla sıçrar ve onları yutarlar!.. İşte, bu korkunç hayvanların ilki şimdi karşımızdaydı ve üzerimize sıçramaya hazırlanıyordu!..

Bond, bastonunu kullanmak için vaziyet alırken fısıldadı:

— «Sakın sen kıpırdama!»

Bu sözün hemen peşinden, örümcek, soba borusuna asılı kuş kafesinin üzerine sıçradı. Bu sıçramayla tavana çarptı, oradan yere düştü. Bond, elinde bastonu, örümceği avlamak için oradan oraya savuruyordu. Fakat bütün çabaları boşa gitti. Ben de nişan alıp tetiği çekmek için fırsat gözlüyordum, ama, boşuna...

Bu kovalamaca ne kadar sürdü, bilmiyorum. Nihayet Bond, elindeki bastonu, hasmının üzerine var gücüyle yapıştırdı. Ben de kapağın üzerine çıkmış bulunan ikinci örümceği bir kurşunda cehenneme yollamıştım.

★

Leopold amcanın bulduğu yol çok basitti. Zehirli örümcekleri evin alt katındaki mahzende saklıyordu. Soba borularının ucu oradaydı. Örümcekler kuş sesini duyunca, boruların içinden yürüyerek sobaya geliyorlar ve hafif kapağı iterek dışarı çıkıyorlardı. Kalpleri zaten zayıf olan Mister Nixon ile karısı Bayan Eddie, bu korkunç hayvanları görür görmez ölmüşlerdi... James de öyle. Şimdi aynı acı son, Julie'yi bekliyordu. Böylece, Mister Nixon'un bütün mirasçıları ortadan kalkacak ve bütün mal, olduğu gibi, Mister Leopold'a kalacaktı! Fakat, bu alçakça plan sökmedi... Çünkü...

O gece Leopold, silâh sesini duyar duymaz evden sıvışmıştı. Ertesi sabah cesedini Thames nehri kıyısında buldular.

Leopold acaba kendini bile bile suya atarak intihar mı etmişti, yoksa o gece birden bastıran siste yolunu şaşırıp nehre mi düşmüştü?.. Bu bilmeceyi kimseler çözemedi...

AYŞE KİLİMCİ: 596 sokak No. 24 İZMİR. **(15 yaşında. Tüy, yaprak, eski para, pul ve kartpostal koleksiyonu yapıyor. Spor ve müziği seviyor. Özellikle Kıbrıs'lı yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

FERİDUN DAĞLI: Yıldız, Dikilitaş sokak No. 7, Beşiktaş - İST. **(Gitar çalıyor. Hafif Batı müziğiyle ilgileniyor. Pul biriktiriyor.)**

TEKİN UZAN: Gülbahçe Vazife evleri, 6. pavyon, 3. blok No. 126, Ereğli - KONYA. **(14 yaşında ortaokul öğrencisi. Yeni pul biriktirmeye başlamış.)**

AHMET ÜNVERDİ: Ersan Özey Cad. No. 35, Bucak - BURDUR. **(17 yaşında, her konuyla ilgileniyor. İngilizce biliyor.)**

TUNÇ ÖGEL: Mithatpaşa cad. No. 1024, Güzelyalı - İZMİR. **(15 yaşında. Müzik ve seyahatten hoşlanıyor. Kartpostal ve pul koleksiyonu yapıyor.)**

YAŞAR KARABACAK: Turgut Reis Mah. Akşehir sokak No. 3/1 Uzunyol - ANKARA. **(16 yaşında ortaokul son sınıf öğrencisi. Müziğe, futbola, hafif Batı müziğine ve şiire meraklı.)**

M. BÜLENT TOSUN: Meteoroloji lojmanı, M. Kemalpaşa - BURSA. **(14 yaşında ortaokul öğrencisi. Yurt dışındaki yabancı kardeşlerle İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

ORHAN EMİN. Lefke - KIBRIS. **(17 yaşında, Erkek Sanat Enstitüsü 2. sınıf öğrencisi. Anavatandan bir kardeşle mektuplaşmak istiyor.)**

MUKADDES ERHAN: İleri sokak Niyazi Kurgun Apt. Kat 4, Ortaköy - İSTANBUL. **(14 yaşında, Batı müziği ve spor başta olmak üzere her konuda İngilizce, Fransızca ve Almanca mektuplaşmak, kartpostal ve şarkı sözü değişmek istiyor.)**

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Yapılması kendi elinde olmayan bir şeyin olması istenildiğinde bulunmak. Dilenciye verilen para. 2) Acıklı. Bir soru zamiri. Herkes. 3) Tersi masallarda sözü edilen bir dağ. Erzağın saklandığı oda. Beraber. Tersi herkesin içinde yapılan. Kullanış yerleri pek çok olan bir maden. 5) Tersi hatırla. İlâç, çare. Bir nota. 6) Benzer. Bir nida. Tüfek ya da tabanca ile atılır. 7) Aylardan biri. 8) Genişlik. Korku nidası. Uşak iline bağlı bir ilçe. 9) Demiryolu. Gayri müslim Osmanlı vatandaşları. 10) Baş kaldıran. Törenlerde giyilen bir elbise. 11) Yakın olma. Bir nota. 12) Vilâyet. Tersi asker. Bir nota. Lokum, akide, çikolata gibi yapınların genel adı. 13) Baba. Ölçek. Tersi eşya üzerindeki mikrop veya böcekleri öldürme işi. Yüzük taşı, mühür gibi şeyler yapmakta kullanılan değerli bir taş. Kansızlık.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Gömü. Fazla bön. 2) Herkesin bilmesi için duvara asılan veya gazeteye basılan yazı. Neşeli. Aptal. 3) Aşağı bitkilerin genel adı. Tersi iğrendirici nesne. Törenlerde boru ile verilen başlama işareti. 4) Emmekten emir. Tasarı. Komşu bir ülke. Evren pulu da denen ince ve saydam bir taş. Bayağı. 6) Genişliği. Tersi beyaz. 7) Saçı dökülmüş. Duadan sonra söylenir. 8) İstanbulun ilçelerinden biri. 9) Baş. Tersi kuzu sesi. 10) Kırmızı. Yazı yazmak için kullanılan kâğıt destesi. Yemek. 11) Tersi isim. Bir soru edatı. Başkan. Hane. 12) Bilgin. Açık avuçla yüze vurulan tokat. Sivri ve uzun olmayan. 13) Bir fikir anlatan bir veya birkaç heceden meydana gelen söz. Kendine göre bağımsızlığı olan büyük il. 14) Beş kıtadan biri. Kiraya verilerek gelir getiren mülk.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) TİCARET ODASI. 2) İPEK. KATİ. USLU. 3) ROMAN. YOBAZ. AR. 4) ETAMİN. TARİH. 5) BELEŞ. İZ. 6) OK. KAM. 7) AD. 8) ULUĞ. MEY. 9) İN. 10) İKİ. KALAY. 11) MALA. ŞAKA. 12) ESER. ULUDAĞ. 13) RAMAZAN. LI 14) EK. LİSAN. REFAZ.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) TİREBOLU. İMECE. 2) İPOTEK. LİKAS. 3) CEMAL. HUNİLER. 4) AKAMET. ARAL. 5) NİŞ. Mİ. 6) EK. AS. 7) TAY. ZA. 8) OTOT. AN. 9) DİBA. UN. 10) AR. 11) SUZİ. AŞURE. 12) IS. KAMALAD. 13) LA. İADE. AKALA. 14) TURİZM. YAĞIZ.

OKUYUCU KÖŞESİ

Göksel Muradoğlu

Zafer Kitiş

Işık Akuğur

Serpil Baybörü

Orhan Ozan

ATAM

Yurdumuzu kurtaran,
Cumhuriyeti kuran,
Devrimleri yaratan,
Saçları sarı olan,
Benim kahraman Ata'm!

GÖKSEL MURADOĞLU
(Aziz Günden İlkokulu 3/B öğrencisi - ÇORLU)

SUYUMUZ

Rengin akar pırıl pırıl,
Sesin gelir şırıl şırıl;
Açarım avuçlarımı sana,
İçerim, kana kana...

Sen olmasan hayat olmaz,
Hiçbir canlı yaşayamaz;
Dünyada biricik varlıksın,
Gece gündüz akarsın...

ZAFER KİTİŞ
(Ankara İlkokulu, 3/B öğrencisi, Karşıyaka - İZMİR)

ANNEM

Az mı çilemi çektin?
Beni bu yaşa getirdin.
Bana kötü gün göstermedin,
Benim canım anneciğim

IŞIK AKUĞUR
(Ulubatlı Hasan İlkokulu, 4/C öğrencisi, Bahçelievler - ANKARA)

İŞTE YAZ GELDİ...

Güneş yaktı ocağı,
Başladı yaz sıcağı.
Ah, ne sıcak havalar!
Sararıyor ovalar.
Yaylalara gidelim,
Dağlara göç edelim.
Bu sıcakta oturulmaz,
Tozlu yerde durulmaz.
Çağırıyor herkesi
Ağaçların gölgesi.
Dallarda meyvalar oldu,
Bostanlar sebze doldu.
Ne kadar sevinsek az,
Çocuklar, geliyor yaz!..

SERPİL BAYBÖRÜ
(Denizabdal İlkokulu öğrencilerinden - İSTANBUL)

Fatma Kutlusoy

YAZ

Yazı çok severim ben,
Neler getirir, bilsen!
Yeşil eriği, kırmızı kirazı,
Tatlı kavunu, serin karpuzu...

Yemyeşil ağaçların altında,
Cıvıl cıvıl kuşlar,
Renk renk kitaplar,
Benimle dost olurlar...

FATMA KUTLUSOY

DENİZ

Mavi deniz, güzel deniz,
Seni hepimiz severiz.
Köpük köpük sularında,
Büyük zevkle yüzeriz.

Fakat kış gelince,
Birden coşarsın sen de,
Azgın dalgalarınla
Korku verirsin bize...

FATMA KUTLUSOY
(Kurtuluş Mah. Parr. So. No. 4
SOMA)

ANNEM

Ayrılmıştım kucağından,
Senin sıcak ocağından;
İki gün bile çok geldiydi,
İple çektim cumartesiyi.
Hasta olduğum zaman,
Yanıma geldiğin an,
«Canım oğlum» dersin,
Yanağımdan öpersin.
Ne vakit okula gitsem,
Sarılırsın bana sevgiyle;
Ne zaman okuldan dönsem,
Karşılarsın neşeyle...
Hele o yemeklerine gelince...
Dünyada bulunmaz onların eşi.
Ben okuldan dönünce
Yaparsın en güzellerini...

ORHAN OZAN
(Galatasaray Lisesi 6/E öğrencisi - İST.)

Bilmece Bildirmece

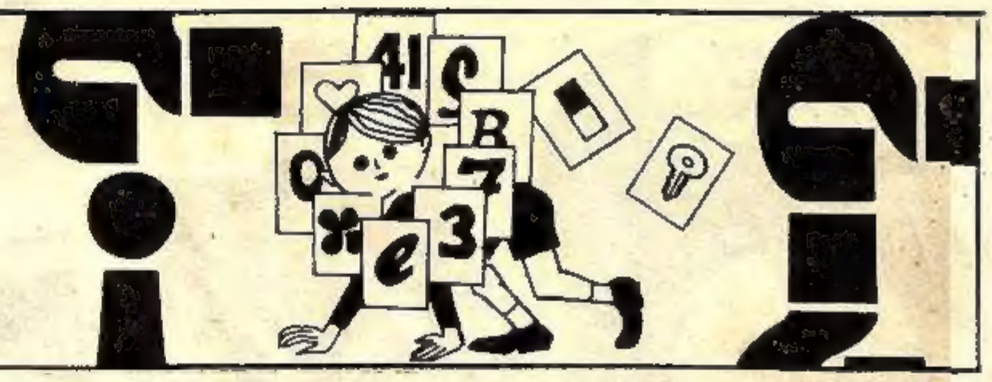

HECELERİ DOĞRU OLARAK BİRLEŞTİREBİLİRSENİZ MEYVA VE SEBZELERİN ADLARINI OKUYABİLİRSİNİZ.

YAZININ LİSTÜNDE KALAN RESİMLERDEN DÖRDÜ AŞAĞIDA BİLİR MİSİNİZ ?

GÖZÜNÜZ KESKİN Mİ?

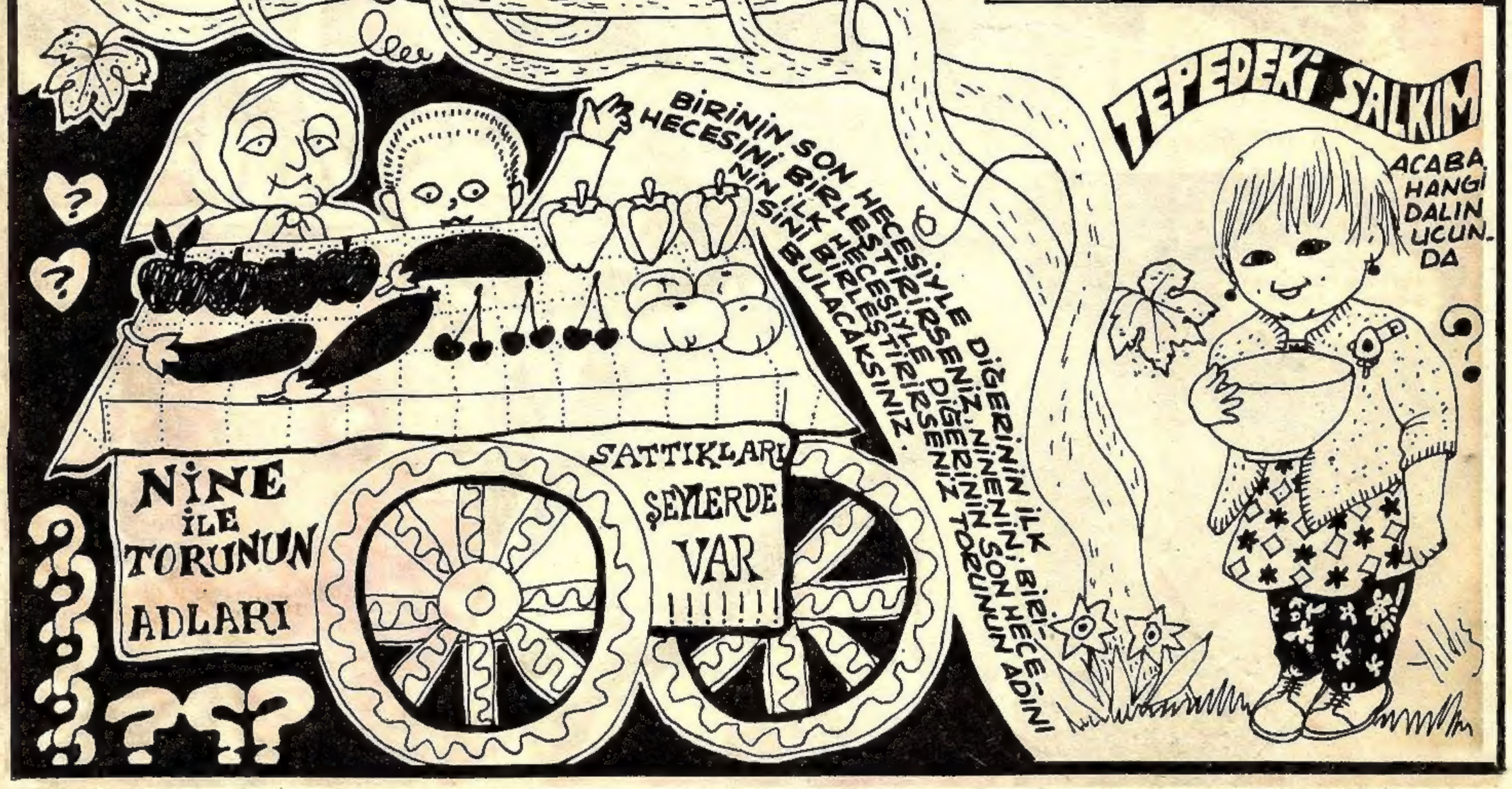

Doğan Kardeş 20 İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU - KUTUS

ŞEHİRDEKİLER KAÇTILAR. YALNIZ KAPLAN KALDI...

O NE YAPACAK?

BİRDENBİRE...

BU ŞEHİR BENİM! KİMSE BENİ ELE GEÇİREMEZ!

ŞEHİRLE BERABER KENDİ DE HAVAYA UÇTU!

I. KAPLAN'IN ÖCÜ ALINDI... BARIŞ DA KURTULDU... İŞTE KÖTÜLÜK EDENLERİN SONU BUDUR!

GÜN BATARKEN ŞEHİRDE DUMANLAR TÜTÜYORDU.

BAŞKENTİNİZİ ONARMAK İÇİN NE İSTERSENİZ SİZE GÖNDEREBİLİRİZ, KAPTAN!

ASTRA ÜLKESİNİN YENİ HÜKÜMDARI OLARAK YARDIMINIZI İSTERİM, KOMUTAN.

ATEŞTOP DÜNYA'YA DÖNÜYORDU...

XLS

İNŞALLAH

ATEŞTOP!.. ATEŞTOP!..

GÜZEL BİR İŞ BAŞARDIK, STİF ŞİMDİ ASTRA'DA BİZE DOST OLAN YARATIKLAR VAR.

EVET KOMUTAN. BÖYLECE, EVREN ARTIK HUZURA KAVUŞACAK...

BURASI HAYVAN YOLLAMA GEMİSİ... YEŞİL ALAN, 141. İMDAT

AET

HAYVANLAR DEVLEŞTİ... BİZE SALDIRIYORLAR!

AY!.. AY!.. FARE... NE KORKUNÇ!..

GELECEK HAFTA: **DEVLER SAVAŞI**